

діло

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конт. почт. шани. 143.322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Гол. Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в право 450 зол.
За границю:
В Америці 1 долар, Франції, Голландії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 750 ал., Німеччині 750 ал., Швейцарії 3 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 750 ал., Австрії 750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

"РІДНА ШКОЛА" в шк. р. 1927-28.

Дати і цифри.

На бажання, щоб крім щорічного звіту про стан цілого Товариства "Рідна Школа" оголошувала ще й короткі зведення про стан її шкіл, подаємо отже такий звіт про народні школи. збірні лекції й заборонки "Рідної Школи" в шк. р. 1927-28.

Народні школи було п. р. 26, значить 4 більше як у р. 1926-27, а іменно прибуло 5 нових шкіл у Борщеві, Печеніжині, Радехові, Звенизві, чортківському повіті і в Гуляківі, присілкові Корсінців перемишлянського повіту, за те зникнув Кружок школи в Городку Ягалаонським. — У Львові було 6 шкіл, а поза Львовом 20, з них 16 міських, а 4 сільські. По числу класів було 6 однокласових, 4 двокласові, одна трикласова, 5 чотирокласових, 2 п'ятикласові, 2 шестикласові, а 6 семикласових; отже разом 101 клас, до того 8 різнорядних класів, значить 109 класів усього. Дві львівські школи були дівочі, а дві хлопчачі, всі інші мішані. До всіх цих шкіл було записаних 3397 дітей, отже пересякло по 30 на класу. З кінцем шк. р. класифіковано 3038 або 89 проц. записаних. З класифікованих призначено 2794 або майже 92 проц. здатними до вищої класи, що свідчить про гарний вислід науки. До вищих шкіл зголосилося 185 дітей, а вступний іспит здали 177. Візантійські школи з рамени Головної Управи і державні інспекції не ствердили ніде такого вислуду навчання. Про доцільне навчання й виховання дбали комітатційні конференції й відповідні зазначення Головної Управи, Краєва конференція усього учительства, місцеві уч. конференції, яких було протягом року 178, далі госпідатії управителів разом 508, аразкові лекції 90, наради з батьками 132, учительські бібліотеки, що читали 2563 твори, й діточі з 6190 творами, з яких діти перечитали понад 24.000 книжок, тай випозичали шкільних підручників для бідої молоді. Поза шк. наукою дбали про навчання й виховання діточі читальні, співочі і драматичні туртки, 220 прогульок, 129 діточих вистав, 12 пластів, 12 кооперативів і 3 шадинні. Здоров'ям молоді опікувалися шк. лікарі, які були в 12 школах, а в 5 школах доживляло лівтуру.

До народних шкіл належали ще й дві школи вправ жін. уч. семінарів у Самборі і Стрий, що мали 10 класів, а в них 220 дітей. — Так то у всіх 28 народних школах було записаних разом 3.617 дітей, а того було 1477 дітей різниці або 41 проц., 944 робітників або 26 проц., 436 ремісників або 12 проц., 383 державних службовців (головно ремісників і робітників), себто 10.5 проц., 215 приватних службовців або 6 проц. і 162 інших, чи 4.5 проц.

Крім цих народних шкіл були у двох містах і 11 селач. з. зв. збірні лекції, де молоді побирали домашню науку. На ці лекції записано кругом 300 дітей, головно різниці. Значення є бажання сіл, бо навіть прикладі мати у себе рідну школу, на яку ставляться з пошани.

Для "Рідної Школи".

Український Народе! Спіши під прапор "Рідної Школи"!

Бо рідна школа — це основа життя та розвитку народу, вона мостить шлях до кращої долі. А чужа школа і чужинське-учительство повезе нарід до руїни і нещастя — каже справедливо німецький учений Ферстер. Річ ясна: бо в чужих руках школа — в того руках і майбутність народу.

Польща застала на західно-українській землі 3662 українські народні школи. З того по даним урядової польської статистики остало в 1927/8 році ледви 774 т. зв. українських шкіл, а решту біля 3.000 українських державних шкіл перемінено на польські і т. зв. утравістичні (двомовні) — на ділі так само польські.

Українське учительство частинно усушено з посад, частинно і оперешувано на польські області, а по українських землях понастановалявано чужих учителів. Українських учительських кандидатів не приймається до служби.

Тому "Рідна Школа" веде боротьбу за відзискання страчених українських державних шкіл, за створення усіх типів українських шкіл відповідно до числа і потреб української нації та за українське учительство.

"Рідна Школа" удержує громадський коштом 45 народних шкіл, 10 гімназій, 5 учит. семінарій, 23 заборонки й діточі садки, 8 фахових шкіл, 4 постійні ремісничі курси, 7 бурс; уладжує ріжнородні курси фахові й освітні для неграмотних і українозництва. З усіх цих рідношкільних установ користає понад 10.000 дітей, з того понад 9.000 самих селянських і робітничих дітей. Отже "Рідна Школа" саюжить майже виключно селянам і робітникам. В "Рідній Школі" є занятіх 550 учителів.

Крім того "Рідна Школа" видає шкільні книжки з ділянки українознавства як: підручники і оповідання з історії і географії України та літературні твори, — ріжні повісті і видавництва для дітей, старших і т. п.

Зроблено дуже багато. Однак все те, це тільки дрібна частинка того, що муситься зробити, щоб заспокоїти найкращі потреби українського народу.

На удержання існуючих шкіл і виховних установ "Рідної Школи" та на їх розбудову мусить постійно складати діяльний Кружок "Рідної Школи". Інформації, статуту і готіві подання пересилає на бажання даром Головна Управа "Рідної Школи" у Львові, Ринок ч. 10.

- 1) Кружки "Рідної Школи". В кожній громаді, де живуть українці, заснувати діяльний Кружок "Рідної Школи". Інформації, статуту і готіві подання пересилає на бажання даром Головна Управа "Рідної Школи" у Львові, Ринок ч. 10.
- 2) Погодовне членство. Кожний українець і кожна українка, кожна

читальня, церковне братство, кооператива, "Луг", "Соція", молочарня, філія "Сільського Господаря" і взагалі кожна українська організація мусить стати членом "Рідної Школи". Річна членська вплата виносить 2 до 10 зол., а для незможних селян і робітників тільки 1 зол.

3. Кожна Українська Громадська Рада повинна вставити у щорічний громадський бюджет по можливості якнайвищу суму на цілі "Рідної Школи", згідно на її установи як заборонки, діточі садки, бурси і т. п., та доплатувати, щоб та позичка була Повітовою Радою затверджена.

4. Оподаткування на "Рідну Школу". Всі члени (також товариства і кооперативи) дають кожного місяця 1 проц. добровільного датку на "Рідну Школу" від своїх бруто доходів.

5. Масові загальні зборки на "Рідну Школу" з нагоди "коляди" і "півсанки" від хати до хати, т. зв. осіння зборка в натураліях та зборки в неділі і свята по церквах чи під церквами.

6. Принагідні зборки і датки на "Рідну Школу" з нагоди родинних, церковних торжеств, ювілейних обходів, забав, товариських сходів і т. п.

7. Прилюдні видовища на дохід "Рідної Школи" (концерти, театральні вистави, руханкові вправи, фестини, забави, чайні вечери і т. п.), а зі всіх інших видовищ (без огляду на яку ціль) частину призначувати на "Рідну Школу".

8. Частину ошалоностей від некурєння і непиття алкоголю склапати постійно на "Рідну Школу".

Пущку на "Рідну Школу" уміщувати в публичних льокалях, склепах, товариствах, кооперативах, банках, канцеляріях і т. п., а також у приватних домах.

10. Записи, даровизни, спадщини і т. п. призначувати на "Рідну Школу".

11. Всі інші джерела і приходи призначувати на "Рідну Школу", при чому розвинути як найбільшу особисту ініціативу на місцях.

Чи все це так тяжко виконати? — Ні! Треба тільки витривалості, почуття обов'язку і незломної віри у живучість нації! Чи чужа школа і чужий учитель виховає нам дітвору й молоді, що горнулася би до наших товариств, кооператив і організацій? — Ні! Це зробить тільки "Рідна Школа", це зробить рідношкільні установи і рідний учитель!

Тому "Рідна Школа" є безперечно найважливішою установою в собі сучасного хилоліта, бо вона є основою всіх культурних і матеріальних цінностей.

Головна Управа "Рідної Школи" Ілля Кокорудз зр. Теод. Мартиниць зр. головно секретар.

ПЕРШОРЯДНА УКРАЇНСКА РОБІТНЯ ФУТЕР Юліяна Глушевського

Львів, вул. Городецька 27.
приймає всякого рода футри до роботи по дешевій ціні. — Спеціаліст жіночих плащів та галантерейних робіт.
680 1-3

тей, число з огляду на матеріальну неміч Товариства не мало, бо паходить його сили, але в порівнянні до українського населення Галичини обіймає тільки маленьку частину шкільної молоді, яка марнується в чужій школі або виростає без науки й виховання.

На кінець слід зазначити би факт, що до шкіл "Рідної Школи" ачизає понад 80 проц. дітей бідоного населення, які у значній частині не платять за науку нічого, або дуже мало, бо навіть по 25 гр. місячно, тому доходи зі шкільних оплат не покривають ніде значної частини витрат і тому не дивно, що загалі платні учительства виносять суми, яких ані Кружки, ані Головна Управа не в силі покрити без щедрої допомоги усього громадянства цілого краю.

Головна Управа "Рідної Школи":
І. Кокоруда. Т. Мартиниць, головно секретар.

Податкова хмара.

Міністерство публичних робіт намагасть перекинути на наші села й повіти удержання державних і краєвих доріг.

З кожним роком на наших селах прибуває населення, протом безземелья, грошева тіснота, недовідач заробітку, а кожним роком поширюється економічна нещастя і невезіння, а одностовна обмежується громадський права населення в супроводі зросту і прибутків, нових податків. Під тиском надрішних ішних податків люди дитає українське село. А тут ще міністр публичних робіт у порозумінні з міністром внутр. справ на основі розпорядку Ради міністрів з 3. липня 1928 з нагоди відвізання Краєвого Відділу (наказового в 1919 р. Тим. Самоор. Відділи) викладає на наші пред нові податкові татари.

Важко тепер дорігати відомки, яких об'зково мають селства, а диспропорціально великі, хоч доріг а важлива роль у нас гіршається, а не краєвими. З новоорганізованих повітових рад наїз найбільшого ваги з тієїж сенсичної постанови адміністраційно-державних органів, спадати на головні селачі чималий платіжні наклади, а якими просто не можна, що робити. Міністр публичних робіт п. Моравецький в своїй реформаторській діяльності залуєма ушанувати селачів і повіти (новітвство адміністраційно-державних і краєвих органів) що повинні платити, переорганізувати на них удержання державних і краєвих доріг.

Велик підаток, що на Австрійську державу і державотичи краєвої селачі на удержання державних і краєвих доріг, тому мають бути покривані, покриваються історіями державними, проху прохуванням одповідних краєвих і будівель Міністерства Робіт Публичних і краєвих і твирарських міністерств краєвотв.

Що не таке "одповідна квалі" з міністерства публичних робіт на міністерство Ст. Галицького міністерства внутр. справ. В доцільну повіти майже теоретично "завади держави" на удержання державних і краєвих доріг, тому мають бути покривані, покриваються історіями державними, проху прохуванням одповідних краєвих і будівель Міністерства Робіт Публичних і краєвих і твирарських міністерств краєвотв.

випадало 400 дітей. — Гарний вислід виховання в заборонках виявляється в школі і на численних виставах уряджуваних дітьми найменшими. Крім цих заборонок існували ще діточі садки по селах, по

того повіти мають давати йому канцелярію, ошат і снітло та випосажити у всі зброями, потрібні до роботи, як: воєнні, артилерійські інструменти, бібліотеку і т. д. Крім того, повинні держати армію і в Кр. Повіт не призначити повітові пошти, а саєко палатки (парти).

Увійти собі по реферму, увійти собі, що всі державні зарплати для цілих воєнних областей будуть внесені, а кожний староста озвирять під свою управу крім повітових і громадських дохід іще яких 50—100 км. державних і краєвих дохід увійти собі що для кожного містечка, тих до одг буде встановлений інженір зі штабом управління і службовиків, а все те мають удержувати повіти при допомозі „*odpowiednich kwot*“ з міністерства військ.

Про те повинно проєкт, який міністер ви. справ переслав Візіліам повітових рад та управління, вимагаючи їх згоди. Тепер старости натискають на „свої“ повітові ради, щоб вони не пей проєкт, який слав армію. Ясно, що склад повітових міліцій, іменованих старостами, засоби державними адміністративними чинниками, а тепер таний, що вони а деяких застереженнями або я без них потягнуться на міністерський проєкт.

Вже тепер майже оскарж подвоєний повітові бюджети, вже тепер подвоюють так старости перекинуто на самоврядування (повітові ради), обізвавши в особі старости чинник державної й самоврядування адміністрації, а разів перетворили виборні повітові ради в іменні та підчинили їх державно-адміністративній владі, вже тепер випосажено старостів на кошт повіту автомобілями. Тепер державна влада робить дальший крок а напрям обтяження повітів і громад. Ясно, що а тилько призначення повітовим радам державних і краєвих дохід бюджетів повітових рад мусить те більше зрости, а на населення поспилється і трохи нових податків крім існуючих. Чи населення може витримати ще нове податкове обтяження? Сумніваємося. Здається нам, що населення не витримає тих тягарів і всі дороги, які ще нам лишилися, переміняться в „польські дороги“.

Ось послідки внесення Кр. Виділу і звинищення красної автономії. Лихо родить лихо. Лякалося відстала Варшава, щоб той захист красної культури, який існував у Львові, не вярів Варшаві понад голову. Тут були початки меліоративних ґрунтів, регуляції рік і потоків, будівництво домашнього промислу і т. д. Загрожана загроза і страх, щоб а того не випросила красна автономія, Варшава і їм бездушно централізував все те приналежало і покусувала. Ми слабо протестували цимому варшавському походу, чи то а незнання справи, чи наші в „принципіальності“ ми пі справи дивилися на боці, а тепер маємо наслідки. Самоврядні установи фактично перестали існувати, податки ростуть, а на тому витрата лише держава, перекидаючи на відповідальності державній адміністрації повітові виділи, тягар удержання своїх урядовців.

Після звинищення Кр. Виділу на перший вогонь пішли державні і краєві доходи. По тім мілі можемо сподіватися а дальший „вострусі“, перекинення на селянство справ меліоративних, регуляції рік і потоків то-що. Отже, ясно, що державні податки, лишились непогашеними.

Що йому благодать для наших сіл і повітів придумає він. Моравський, а старости захотілись біля того, щоб повітові ради дали свою згоду на цей самоблагодатний проєкт.

Отже, ясно, нашим обов'язком старости відвернути від народу йому податковий змару. Особливо українські члени повітових рад повинні всіма силами протиставити переплату повітним державним і повітовим дохід та згідно з § 8. резолюції Ради міністрів а 6. липня 1925 домагається, щоб державні дорожні зарплати дальше вели технічну а економічну адміністрацію державних і краєвих дохід у своїм вузлі діючих.

А взагалі крайній час, щоб а заяву а тим наші відповідальні чинники, а в першу чергу Парламентарію Репрезентатива павла в свої руки справу в Кр. Виділу і красного майже та привернути довший стан у тім ділянці.

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАЙОННЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

ВОВНИ на СУКНІ
І ЖІНОЧІ ПЛАЩІ,
у великому виборі
ШОВКИ, СУКНА
НА МУЖЕСЬКІ
ОДЯГИ.

Канада й Україна.

Пшениця українських фермерів на Україні.

В цьому році Канада мала дуже гарний урожай, особливо на пшеницю. А відомо річ, що майже все збіжжя Канади продукують її окремі провінції на околиці: Саскачеван, Альберта і Манітоба, а в них українське населення займає щоденно чисельності друге місце. Домініканське статистичне бюро а Оттави подає, що щорічний збір пшениці в Канаді виносить 550 мільйонів бушлів. З того Саскачеван дав 200, Альберта 170, а Манітоба 36 мільйонів бушлів, себто майже всю пшеницю Канади.

З того збору Канада закуповує на прокормлення свого населення щого 70 мільйонів бушлів, на засів і на папу потребує ок. 80 мільйонів бушлів, а решту, себто понад 400 мільйонів бушлів, має на виїзді. Один бушель пшениці коштує менш білим одлого доллара, знайти: три канадські провінції дістають за свою пшеницю 400 мільйонів доларів. Дуже похвальний відсоток а цієї великанської суми припадає українським фермерам асладних трьох провінцій.

Кудж із канадської пшениці і хто буде їсти білий хліб а півд? Як не не дивно, а велику скількисть цієї пшениці закуповує для свого населення СРСР. Перез світовою війною Україна годувала своєю пшеницею не тільки голодні сторони Московщини, але й випознала ще закордон щорічно понад 100 мільйонів бушлів. А чині й Україна і північ Радянської Союзі примушені купувати збіжжя за кордоном, бо власного не має й не має до довго до життя. Уже а рр. 1925—1926 більшовики спровадили а Канаду на 14 мільйонів доларів пшеничної муки, а в останніх тижнях замовляють у Канаді і пшеницю і муку на велику суму.

З того виходить, що Вел. Україна, якої земля щоденно урожайності не уступає а нічому торішньому Канаді, мусить пилі спроважувати для свого населення пшеницю аж а Канади і платити за неї щоденно ціну вже на місці, а повзатим ще й кошти транспорту. А все те наслідок комуністичної господарки, яка доводиться до того, що українське селянство обізває лише стільки поля, скільки потребує для свого власного прожитку. Це бачать добре й самі комуністи, коли а останньому часі роблять дальші уступки селянству у своїй господарській політиці.

Філадельфійська „Америка“, виділи беремо ці цифри, апелює до канадських фермерів, аби вони, заробивши в цьому році злижкою добре на пшениці, поспішали шорі жертов на українські національні цілі, а в першу чергу на потреби „Рідної Школи“ а старому краю. Українські селяни а Придніпрянщині — каже „Америка“ будуть раді, коли їх карбованці зайдути 8.000 миль до Саскачевану, а злітатим вернутись ошом 8.000 миль до Галичини, щоб ратувати такою ж українські діти перел споживанням

По широкому світі.

Напівніський уряд відмовився ратифікувати торговельний договір, підписаний Німеччиною.

Єгипетський уряд рішив похоронити мніфестативно на власний кошт бумпрем'єра Сараат Пашу, що помер у Парижі.

Ужувська агенція спростовує офіційно звістку про жидівський погром а Імалаті.

У Гамбурзі підчас громадських виборів прийшло до керівної білки між „райхс-банкерями“ і комуністами; 14 осіб раніли.

У Чехословаччині почався страх 10.000 вугледарів а кобальняних районі

Закордонний вивіз Радянської України і його нестачі.

В ч. 198 харківського „Комуніста“ нахально велику статтю про те, що радянська влада має перед собою невідкладне завдання, а саме мусить збільшити експорт а України за кордон. Автор цієї статті мотивує цю потребу тим, що лише експорт може допомогти кардинальному темпу розвитку народного господарства й укріпіння радянської валюти. В цій статті наводяться деякі цифри дані про закордонний експорт Радянської України.

В 1924-25 р. експорт а Радянської України виносив 78.484 карбованців, а імпорт 78.670 карбованців, отже біляно був трохи пасивний. Зате а р. 1925-26 експорт виносив 119.707,2 карбованців, а імпорт 84.594,5 карбованців; таким чином перевага експорту над імпортом виносилла 41,5 відс. Також а 1926-27 р. експорт виносив 102.247, а імпорт 80.504,4 і таким чином перевага експорту над імпортом виносилла 101,5 відс. Даних про минулий рік не маємо. Наведені дані показують, що Радянська Україна має незвичайно активний біляно. Однак тут треба зазначити, що біляно України не асовім повно відбиває статтю імпорту, бо частину товарів довозять на підприємства союзного значіння і довозять на Україну вже а переробленому вигляді, у вигляді, мануфактури, готового ауту і т. д. Все це зменшує активність реального торговельного біляну України. На жаль автор статті не подає жадного матеріалу щодо цієї цікавої справи, а вдовольняється лише загальним твердженням, що біляно України лишається активним, навіть коли врахувати ці обставини.

Дуже цікаві є порівняльні цифри експорту а Радянської України за часів перелописних і тепер. Загальна сума експорту за час від 1909-11 р. переісно за один рік виносилла 868.592 тисяч карбованців, тимчасом у 1926-27 р. виносилло тільки на суму 102.247 тисяч карбованців себто експорт відіполено тільки на 45 відс. Головна частина, на яку припадає зменшення експорту, це зернові культури: вони а порівнянні а добою 1905-11 р. ледя домагають 25 відс., а в значно меншому 1927-28 р. значно менші.

Всі продукти хліборобства а асладному дореволюційному періоді наймалі 21,1 відс. усього експорту, а в 1926-27 р. займають лише 34,4 відс. Зате значно зросло експортів і птахівництва. Воно мало а 1926-27 р. 12,2 відс. усього експорту, тимчасом як а дореволюційному періоді мало 7,7 відс. Також збільшилася стаття харчових промислових товарів; тепер вона виносить 18 відс. експорту 8,9 відс. дореволюційного часу. Такамо збільшилася продукто-адовувача промисловість а 1,3 відс. до 7,4 відс., хоч останніми роками ця стаття систематично злижує свою питому вагу. Знизилися також нова експортів стаття — мисливство і рибальство, яке дає 2,6 відс. питоюї ваги а 1926-27 р.

Зріст закордонного експорту Радянської України а 1925-26 р. а порівнянні а попереднім роком виносив 81 відс., а для 1926-27 р. — 35,5 відс. Однак його абсолютні цифри ще а дові дуже невеликі й існують ще значні можливості дальшого розвитку експорту а України. Однак власне ця справа стоїть на радянській Україні але. Насамперед група сільсько-господарського експорту розвивається недостатньо, бо наслідком цієї мої політики радянської влади дуже зменшилася товарність сільського господарства. Тепер село на Радянській Україні це переважно натурально-споживаче господарство. Воно асовім не пристосовано до широкого розвитку експорто-

вої роботи. Зрештеш експорт продуктів сільського господарства — це дуже складна справа. Воно насамперед потребує існування цілого ряду підприємств для перероблення сільсько-господарських продуктів; цих підприємств на радянській Україні поки що майже нема. Тому сільсько-господарська продукція дуже розпорощена; так само зовсім невикористана підготована робота і т. д. Вел не міг би усунути лише відповідний шріст кооператив, поліпшення способів оброблення землі, поширення будови заводів, які обробляють би сільсько-господарську продукцію і паренті утворення міських а господарського погляду організацій для злижнього торгівлі.

На думку автора статті дові заняту малу увагу звертати на кооперування проєктів, які могли би збільшити експортні можливості Радянської України. Роботи спеціальних форм кооперативів — каже він, — молотарська, лясна, тютюнова і т. д. перебувають а дуже лухому стані, а навіть можна сказати — а дезорганізованому становищі. Силили би довести аявляні а периферію і центром, селянська маса кооперувалася біляком недостатньо, кошти власних злиж майже не мають, вироблювані предмети проляють горезжжю індивідуально і т. д. Правда, останніми роками існують певні досягнення щодо спеціальної кооперативів, однак їх цілком не можна порівнювати а тими величезними завданнями, які треба би було виконати.

Питання про способи оброблення ґрунту і самого врожаю сільсько-господарських продуктів також безпосередньо відбиваються на розмірах експорту. Машинова оранка, засів і оброблення зернових культур дає значно більший проєкт експортів зерна, ніж звичайне ручне оброблення. Такамо брак елементарних підприємств для оброблення хмелю, тютюну, шкір, кіньського волоса, шетини та іншого дуже злижує ринок збуту цих товарів і тому Радянській Україні доводиться вивозити ці товари а переробленому стані, а не в лише злижує ринок збуту, але а господарського погляду а дуже некорисно. Тимчасом машини для оброблення сировини вимагають невеликих коштів.

Найважливішу роль а збільшенні експорту сільсько-господарських продуктів і експортів мусить відігравати капіталіне торговельне будівництво. Лише воно може анторувати ринок збуту і збільшувати подачу селянської продукції. Тут дуже цікаві відомості контрольного числа Наркомторгу а 1928-29 рік. За цією цифрою передбачається витратити зі злиж джерел на капітальне будівництво, аявляне а експортом м'яса, 4.355 тисяч карбованців, а одержаний валютний ефект через рік дає вже суму 7,5 мільйонів карбованців; у птахівництві на витрати 2,4 мільйонів карбованців валютний ефект протягом аналогічного року виносить 2 мільйонів карбованців. Очікується при витратах а 37.800,30 карбованців дасть валютного ефекту на рік 3.000.000 карбованців і навіть дрібне будівництво при витратах а 1.666.000 карбованців дасть валютного ефекту 1.500.000 карбованців.

Зовсім інакше стоїть справа щодо збільшення експорту промислових товарів. Тут справа гальмується недостатнім розвитком радянського виробництва експортних товарів взагалі, далі, дозвіль великою потребою щодо них на внутрішньому ринку і шорішні незначні доходи цінами. Це три головні причини, через які на галузь експорту а безнадійно. Розвиток виробництва промислових товарів пов'язаний а цілою ланкою обставин, а основним капіталом пр — селю, а браком оборотних коштів у неї і т. д.

Дуже цікаві твердження автора щодо дотеперішнього експорту а Радянської України. Він констатує, що переіля і в експортних органах і в апаратах торговельних підприємств на „третім“ етапі, дуже не підготовані і від цього терплять вся операційна робота. Зовсім не налагоджена логістика і збут експортних товарів, а в тій же а собою великі наслідки аявляти і не асовім правильне аявляння ринків збуту для експортних товарів. Нарешті, досад міркувань роки показує, що велика більшість експортних товарів дає збиток, при чому а багатих виглядів ті статті доба-

в іменній статті Меллбурга та Гольштайну і перше дозволили на прохання Меллбурга, переклад статті вийти в журналі.

— **Рада на проїжджого.** Найближчий факультет автомобілів Дирекції призначив залою для того, хто має право навігаційний спосіб, як перевезти в життя проїжджого. На ньому одержав уже 10.000 проїжджого, а між ними від Адольфа Фрейта та Равана, статистик Кудин, який каже, що наперед треба віддати всі емоції, а тоді можна вже вийти на роботу проїжджого.

— **Міста Ренфелера.** Сім американських інженерів з міста Ренфелера в США приїждять до Львова, щоб побачити місто. Вони приїждять з метою побачити місто, яке було знищено в Америці. З цього часу вони будуть збирати матеріал для будівництва міста в Америці. Вони будуть збирати матеріал для будівництва міста в Америці. Вони будуть збирати матеріал для будівництва міста в Америці.

— **Консервація квітів.** У лабораторії прикладно-історичного музею в Заальбургу вдалося зберегти квіти, завдяки якому можна обертати квіти та рослини в їхній природній красі та формі. Цей виставка не дає розкошувати квітками квіти, а його відвідувачі не тріщать нічого на своїй спідниці, так, що консервація квітів важко ула відірвати від життя.

Театри.

Великий Мський Театр:
3-го ж. 7:30 веч. Ірландія. Красівсько-го, 30% знижки.

4-го ж. 7:30 веч. „Аді Міні“, оперетка, виступ Е. Гістелі.

5-го ж. 7:30 веч. „Мала гримашка“, комедія А. Бірабо, прем'єра.

Кіно.

„Аполло“: „Хата вуйка Тома“.
„Лев“: „Варяні роки та червоні уста“.
„Лілія“: „Гай“.
„Ома“: „Усміх долі“.
„Палас“: „Вулиця смерті“.
„Фатаморгана“: „Горюча золота“.

Дописи.

БУЧУЧ. (Із діяльності „Секції Українських Студентів“ при Філії „Просвіти“). Довгий час по війні не було в Бучачі організації, яка об'єднувала б, хоч на час фєрї, студентську молоддь, що живе в повіті. Щойно ми, фєрї, заохотили при Філії „Просвіти“ „Секцію Українських Студентів“. Проти пішла в Секції доволі швидко темп, доклав кождо хочби такі дані: нахолод Секції лібраво ми, року 882 год, на „Міснї Студента“, заохотили 15 рефератів із різних ділянок знання, Шевченківське Слово, 4 вечірні; в рамках Секції виводили в Бучача кождо невіді пересічно 2 товаришів на сєда до читальні, яктеж як організатори „Лугів“ та „Соколів“. Словом діяльність Секції доволі багата, завдяки вона у великій мірі на культурно-просвіт. житті повіту. Та на жаль діяльність на спирається тільки на силі „Лугів“, загаль студентства повіту (а в 11 жовтня 30) життям своєю організації не підлягає. Доводом того хочби останні Загальні Збори Секції, які відбулися дня 11. VIII. ц. р. при участі всього 12 членів. Сором таї тільки! Можна не дивуватися, що старше громадянство не цікавиться культурно-просвітним життям повіту, що Заг. Збори „Просвіти“, кружка „Річної Школи“ відбуваються при найменшій предвзятій статуту кількості членів. Але що студентство, кождо, так само поступає, не жє вершок байдикує, моральної відповідальності! Заг. Збори вислали із цього факту своє обурення та приклади постанови, на підставі котрої витягнуто на будуче із такого постановлення деяких товаришів відповідної консеквенції. Час вже пробудити студентство Бучаччини, позбутися трусливості, а не більше шертності, стати на висоті свого завдання і здійснити ті сподівання, які покладає на своє студентство українське громадянство!

Трип і Стр. (Посольське віча). В дні 18. IX. 1923 відбувся в Борніні і Німеччину у віча, на яких посол Дмитро Великанович дав інтерв'ю з приводу діяльності Українського Союзового Кабінету і зареєстрував чимало бажань наших земляків. В Борніні число учасників вийшло 200, у Німеччину 700 осіб; на першому літньому з'їзді були Д. Великановича, Г. Мороз, А. М. Кондрат, на другим А. О. Лисенко, А. М. Кондрат. В дні 21. IX. відбулося 500 осіб з Ясіями Мискою, Кіндратова, Свинина, Голоска, Ясіня Стефановіч і Володимир Великий на поїздку о. С. Козуба в Ясіні Мискою і з уявою вислали рефератів Д. Великановича про положення українського народу під Польщею і про методи Української Парламентарної Репрезентації і А. М. Кондрата про організацію УНДО. На всіх трьох посольських вічах ухвалено одностайно повне повернення до Українського Союзового Кабінету і особливо для посла Д. Великановича і для проходу УНДО-на. Вітання.

В обороні правди.

До Хвалної Реляції Шоленика „ДІЛО“ у Львові.

Проти нас відомості помилки — в інтересі „Іва“ по об. „Дністер“ і Кооперативного Банку „Дністер“, як українських інституцій садиючого висвітлення у Вашому цілому шоленику.

Від якогось часу підносяться проти обох наших інституцій заклиди з приводу вимагання мисних надмірних користей при уділюванні кредитів і обтяжування членів без потреби значними адвokatськими коштами при веденні судових спорів. Ці заклиди розпочалися прикладно підносити часопис „Громадський Голос“ на основі поданих там відразних і тенденційно освітлених фактів, у відомому ріді садиючих по собі статей, у яких доходить навіть до висновку про шкідливість цих наших установ для їх членів — селян.

Крім того підносить цей часопис проти Дирекції обох інституцій окремо ще заклид доконування ріжних трансакцій зі шкодою для установ, а вийні заклиди Дирекції непотизм, подуючи за приклад мисний факт віддання братови директором без розписання конкурсу видної керівничої посади в підвирності „Дністра“.

Прилюдне відношення цих заклидів опрацьовує „Громадський Голос“ аргументом, що це є одиникий спосіб, щоб об'єднати ширші кола громадянства, а навіть членів „Дністра“ з господарською цією установою, бо інакше ніхто не знав би як провадити загальні справи „Дністра“.

Така аргументація, підтримана кількома тенденційно зібраними і освітленими фактами, які мали місце по більшій частині перед 4—5 літами, може серед широких кол членів „Дністра“ і загальні серед цілої суспільності викликати незрозуміло до самих установ і принести їм у результаті великі шкоди, — коли знайти, що Товариство забезпечення „Дністер“ і Кооперативний Банк „Дністер“ і без того мають до побороення великі труднощі, бо з одного боку конкуренцію управлінськo-аного Ц. З. В. О., а з другого боку утисканні старання за викупування кредитів, потрібних для обділення позичками своїх членів.

Тому-то Дирекція обох установ почувалася до обов'язку в інтересі самих установ спростувати і виділити несправдані або тенденційно освітлені факти і робити з них повільні закінчення і подавати ці спростування та висвітлення „Громадському Голосу“ кілька разів до поміщення на основі обов'язуючого пресового закону.

Однак тому, що двоє з тих спростувань, докиваючих найважливіших заклидів, редакція того часопису не помістила, так що вище наведені несправдані заклиди проти обох установ до нині в цей спосіб не могли бути прикладно охроновлені, унажє Дирекція своїм обов'язком цією дорогою ствердяти і довести що садию:

Відносно замітливих витягів від членів надмірних користей при уділюванні позичок, стверджує Дирекція з цілою рішучістю, що придержувалася все меж дозволеного законом та апробованих Реляційним Союзом для всіх наших кооперативів. В тих межах вимагала відсотків, при чім з огляду на висоту відсотків від реєстр-кошту векселів, які прихизалося платити банкам, були зиски „Дністра“ дуже дрібні. Так само в межах апробованих Реляційним Союзом вимагала аплати уділів. В рр. 1923—1925, коли кредитові відомості були неупорядковані і коли загально побирали від уділівних позичок 6—8 проц. відсотків місячно, вимагала Дирекція крім законних відсотків при кожній пролонгації позички аплати нового уділу; від поверну 2 літ побирає однак одноразово 5—8% від позич. суми на уділі і то з тим, що уділі є аплатувани ратина, а не нара. Уділі остануть прештою власністю членів, а збільшення уділового капіталу є конечно з огляду на кредитоспосібність Товариства.

З огляду на відомий загально утиск курсу грошової валюти і з огляду на забезпечення складаних в доларах вказок, вимагала Дирекція при позичках залюзовати їх на основі твердої валюти американської, що одні зні в протекти зиски з залюзованих грошових позичок.

не становило ніяких надмірних користей зні таких користей „Дністрові“ не приносило. Було це лише значиме збільшення проти втрат на валюті Захід „Громадського Голосу“, що при залюзованні позичкових сум Дирекція не залюзовувала рішучою аплатування членів, ми уділів є безосновні, бо ведення книг Товариства з чужої валюти не дозвужає закон. Чисто зовогой кредити уділів натомість Дирекція другим кооперативним на реєстр-кошту векселів.

Дальший заклид про обтяжування надмірних коштами членів Т-ва об. „Дністер“ при судових стиганні зрібних книг, є також цілком несправданний, коли знайти, що випадки заскарження зрібних книг мали місце виключно лише при скаргах за залугову векселів, якими забезпечені в „Дністрі“ члени аплатили премії забезпечення. Таку аплату прийняв „Дністер“ в рр. 1923—24 в інтересі членів тільки, які залузі несплатили грошів раз з того користали, а Товариство уважало такі аплати різні готівковими, аплатувало за аплатування векселів поліси відшкодування, понесло всі адміністративні кошти, позачки і реєстраційно. Тому, що при відносно великій числі забезпечення надбиралося в „Дністрі“ поверну 40.000 татких векселів, хоч дрібних але репрезентуючих величезну суму належних премій під прийнятих забезпечень, з яких тому „Дністер“ і аплате позички не міг зарувати і відплатити, — аучалося на жаль велике число випадків, а котрий „Дністер“ залузі незаплатення цих векселів мисно численних утискань і після 3-літнього надзвичайного виснаження, коли громадяни задоволення, мисли ці векселі скасувати. Тому, що у векселів поступованні обов'язує адвokatський примус і скарги мусить бути внесені через адвokата і тільки тому, що адвokat під дисциплінарною відповідальністю не може численити кошти мисних як у тарифі устийненій Адвokatському Палатому, мусли бути почислені і признані судом судом тарифові кошти, які в багатьох випадках не стояли в ніякій відношенні до скарженої суми. На аплатенні просяби членів „Дністер“ при стиганні претензії редукують і редукують ці кошти до лісно понесених витрат на стежні, порта і т. п., тим більше, що кошти ці не припадають силіковим, тільки впливають до загального фонду коштів Товариства, яке синдикат аплатує аплатувано.

Відносно заклидів відомості з приводу мисно некорисних і зі шкодою для установ переведення Дирекцією трансакцій, стверджує Дирекція, що ніяких того рода трансакцій, які принесли би страду для „Дністра“, вона нічим тих інституцій не переводила. Поміняючи те, що Товариство адекватно забезпечення „Дністер“ стоїть від доглядом Міністерства Скаргу, а Кооперативний Банк „Дністер“ від доглядом Реляційного Союзу Українських Кооперативів, а крім цього мають оба Товариства Реляційну Комісію, вибрану Загальними Зборами, і всі ті контрольні органи не знайшли при контролах ніякої побудь некорисних трансакцій, то найбільшим доказом неспівності тих заклидів є те, що обі інституції виконують щорозу зиски з оборотів і щорозу обділяють свої резервні фонди — не можуть отже переводити своїх трансакцій зі страдами, а хіба тільки з зиском.

Відносно заклидів непотизму стверджуємо, що Дирекція не мала можливості розписувати конкурси, які не мала впливу на обсягу маніпуляційних сил в адміністрації своїх двох великих посольств, бо установлені факоний адміністратор, який не є зні споряджений, які посольства з котримизбує з членів Дирекції ані Надзвичайної Рада, має остережену в котракції власну руку у призначенні поміничого персоналу.

Та жє найкращий доказ замітливості зиски вказала „Громадський Голос“, розповсюджуючи мисю, що би „Дністер“ давав будуче сталі датки на хорих поліціянтів, будуче для такої датки у висоті зок. 5000, коли в дійсності перед трьома роками уділено одноразово такої датки у висоті зок. 1500 златих златих на гуманітарну цілі „Дністрові“ поліціянта.

Дирекція стверджує і зазначає, що Надзвичайна Рада, Реляційна Комісія і Загальні Збори, які мають фактичну і правну зиску вказати в господарстві обох Товариств, а навіть однієї зупинили зиски.

з діяльності, розказані до цілої кози і якіш інформації, якіш Дирекція спростувати кождому з членів чи то через Загальні Збори, чи то підчас Загальних Зборів, є однією власним спосібом, який без шкідли для Товариства може об'єднати ширші кола громадянства з діяльністю Товариства і може дати громадянству знову здорову критику цієї діяльності.

Дирекція аплати аплати і розуміє також значимість голосу і критики преси, якщо цю критику виконувати в інтересі громадянських і національних і у відповісти до ті цілі спосіб.

Однак Дирекція має право донагатися від преси аплати, а зокрема від преси української, щоб вона згідно з етикою і в національній інтересі приймала і поміщувала таке пояснення і спростування роблених Дирекції та інституцій заклидів і то навіть у такім аплату, якщо вони не відповідали стисло вимогам пресового закону, бо національній пресі, окрім кози не розповсюджується особистими мисними збо не підтримує українського загальногосподарського руху, повинно залезати на тім, щоб через несправдані заклиди української інституцій не понесли шкоди.

В цій раді вислали буча Дирекція і до часопису „Громадський Голос“ спростування несправдані заклиди, яких відповідалий редактор не хотів помістити і до вийні те не помістив не зажадати на те, що у своїм спростуванні вийні заклидів, помістив у ч. 210 „Діла“ твердити, що замітливості помістив в „Громадському Голосі“ не з особистих мотивів але з громадянських інтересів — отже з інтересів громадянських установ.

В цей спосіб приволоди нас підсудальний редактор „Громадського Голосу“ виконувати як судової дороги і зобов'язати жє довести з приводу відомості тих спростувань.

Однак, коли на ріді і не навіть непомігало, бо давним давним суд не був в силі через три рази доручити йому вказати до розбору, мислячи на 27. VII. 5. IX. і 21. IX. ц. р. і коли відповідалий редактор у аплате аплати своїм спростуванням в ч. 210 „Діла“ запевняє, що не помістив і не помістив аплати спростування з причини, що воно не відповідало вимогам закону — то Дирекція повинна бути однією зиски, а відповідалий редактор „Громадського Голосу“ нашому громадянству — уважало своїм обов'язком, користаючи з пражливості родичів шоленика „Діло“ віддати цю дорогою безпідставній заклид „Громадського Голосу“ вже тепер і аналізувати тенденційно предвзяті факти та заклиди, щоб зні відповісти наперекір ведення між суспільністю до реєстр-кошту наших утискань тим більше, що навіть своєчасним доводом в наших спростуваннях у ширших органах і Тумана „Газети Польської“, коли то так жє було відповідалому редактору доручити віддати і коли він боролася проти нашого спростування з такою жє спосіб, як не відповідало відповідалий редактор „Громадського Голосу“, мусило ним розумітися з тим, що у утисканні кожного пресову і примусово до поміщення наших спростувань може утискати те довгий протекти часу.

Упевнює нас у цьому упір, а який в відповідалий редактор не давав собі доручити віддати, бо цього факту він заперечити не може. Доводом того є і мисно обставина, що в часі перед першою розказкою, отже тоді коли вказані були доручувати, він був присутний у Львові, що може ствердити відважно час до сидіти.

Дирекція Товариства аплати забезпечення і Кооперативного Банку „ДНІСТЕР“

З театру.

Великий Мський Театр: „Фантас“.
Три найкращі наші в опері Гунда співаки гості, отже із останньої „Фантас“ сподієся від аплати гостинності інституцій: Хоріана (в ролі Фантас), Голосові (в ролі Маргарити) і Трепачового (в ролі Меліта). Поки вони аплати нашої сподієся співак Курбарт, парсія Зіска — Поповичева, Марія — Панаєвичева і Наталія — Сербський.

Щодо Хорівна, співака ще дуже молодого, то він має ладний гарний і синіатий голос, хоч й не зовсім вишкочений. Голос цей звучить чужо і свіжо, співак прудко йи, легко і певно навіть у найвищих тонах, а до того й автор є якого змислу добрий. Не дивно, що його творчість в роки Фавста уживалася першочисно успішно.

Галенка, та ж молада співачка, виступала майже виключно прегарно, бо з неї справи неабияк красавиця. Але голоси вона менше потягала, можливо, що й наслідком тривалого перебування в кольтурі. Йогом так Галенка має синіатий голос і співає милозвучно.

Третій гість — Трембіцький, співак старший, рутинований. Своєю партією віддав перевагу, хоч іра його не визнала поза відомі шкільні норми. Голос його доволі слабий, але вже дешево приречений.

На окрему агаду заслуговує і урпарт, що дуже інтелігентно інтерпретував партію Василья і апаелито фразича канцеляру.

Виконавши помешні партії відповіли їм свою ладанню, томі ця вистава мала певний успіх. Дирігував спривою Я. Липинський.

І. М.

Нові книжки й журнали.

Літературно-Науковий Вісник: книжка X за жовтень 1928. Зміст: Лавбова — Прелюдія поступу; Гали Мазуренко — Про те, що значить бути; Остап Гриняй — проліт; Коляска мого синця; То ти? Вайди; Опанас Пугаченко — Немає снів; Р. Юнак — Особисте; Воля Куя — Громадіри; Роман Степанович — За Сучини; Арсен Кара — Чад; І. К. Честертон (переклад Г. Чикаленко) — Баграти перуна; Н. Вертилан — Гостіні; С. Романов — Куркузі; Ю. Крайнід — Спогади юнацьких днів; Леоні Лосенко — Едгар По; Сер Галіах — Толстой; Арсен Кара — Листовід; О. Митко — Виняродження селянства на еміграції; І. Гончаренко — Історична синтета А. Бера; Д. Д. — Патрія чи екзиль?; Р. О. — З пресою і філіми; М. Ридський — Бібліографія. Нові книжки.

Нова Хата, журнал для просвіди домашньої культури: місячник, Львів, жовтень 1928. Зміст: — Марія Фуртак; Саломея Крушельницька; М. Д. Місць української книжки; В. Організаційні виступи артистичних піробів; О. З. Гість з Канади; Шарль В. де; Поміжбна подорож; А. Т. Краєва й багатство нашого краю; Річні звіти; д. с. Зовнішній вид жінок на порядку і нас; Моди; Речні роботи; д-р Софія Парфонович; Осінні лебеді; та як озорюються перед ними?; О. Ф. Про тайну елегантного вихода для чоловіків; Дімо про ритміку; Препис; Жертви на пам'ятки М. Приймає; Ілюстрації.

Більше ви України, політико-економічний журнал ЦК КП(б)У, Ч. 17. Зміст: — Передача: Перші підсумки перекладів самокритики; М. Малинов: Про систему перебігів виконання постанов партії; Р. Шкіт; Питання війни на VI. Світовому Конгресі Конітерну; К. Вікарський: Націоналістична течія в Західній Україні; і закінчення К. П. З. У.; С. Гупуляк: На передодні нового господарського року; І. Гольдберг: Зовнішня торгівля України; С. Минаєв: Про соціальний характер машинобудівництва; С. Іванов: Стан і найбільші перспективи залізничної промисловості УСРР; Критика й бібліографія.

Світ, ілюстрований журнал: виходить двічі в місяць, Рік вид. IV, ч. 13—18; Львів, серпень-вересень 1928. Зміст: М. Рудницький: Преса і література; М. Кікура: З поезій; М. Доронька: Визволення; К. Дубельський: Замок; К. С. Лев Толстой, П. Колчанов: Розписи вогні; З. Гупуляк: К. Бобисевич: Мої спомини; Е. Гельштадт: Задрісті; Популяризм — пер. І. Сталинський; З української опери; Н. Елькмар: Придвійний нехил — пер. В. Шурат; Подружжя баяр в Атені; Іван Жовнір; К. Ногополі; Поет голодні; Саломея Крушельницька; Анекдоти про Толстого; Читання мистецтва; Ф. Солугу: Не зачиняй дверей — пер. В. Шурат; І. Каминський: Марія Загірля; За оземом; Шпигальці для диких звітів; Нема землі на піяночі; В. Оксенко; Одні рік; І. Яблончик; Заповіт; У якому місті зорі блискавки; З думок різних народів; Зелений Кайк; З життя життя; В. Лебедєв; Дружина; Історія пошти, злихна й висота; П. Маргеріт; Ратуйте; Україна й українці в творчості Стоду; Р. Г. Ексер; Смерть Діагона — фелістон; Веселий диток; Ілюстрації.

Чар — Зілля, ілюстрований двотижневик, Рік вид. II, ч. 6. Тернопіль, в другій половині вересня.

Вікна, літературно-мистецтво-критична, Рік вид. I, ч. 7, за серпень 1928. Львів.

Вісти з Лугу, місячник, присвячений дитині і сімейним справам, просвіті і науці.

Сільський Світ, орган незаалежної господарської думки, двотижневик, і рік вид. VI, ч. 13, з дня 13. серпня 1928.

Проти хвилі, місячник, Рік вид. I, ч. 6, за вересень 1928. Львів. Зміст: — А. В. Смерені; С. К. Пятанія шуміє; С. М. Соціалістичний конгрес у Бруксфі; Політична тривога. Змітки. З преси.

Більшовик України, політико-економічний журнал ЦК КП(б)У, Рік вид. III, ч. 13—16 за серпень 1928. Зміст: — Передача: VI. Конгрес Конітерну про міжнародне становище; О. Нуріков: Підсумки хлібогосподарства 1927—28 р. та перспективи хлібогосподарства і хлібообороти УСРР в 1928—29 р. І. Преспірієв: Про добробуті дитини і партії та про боротьбу з ними; С. Власенко: Про селянські рудничні й фабрично-заводські ради Донбасу; С. Гупуляк: Робота української промисловості в 1927—28 р.; П. Заринайко: Сільсько-господарське машинобудівництво та колективізація селян; С. Минаєв: До основних підсумків господарного перебігу населення України; В. Каминський; К. Федотов: Боротьба з засухою й розселення; З нових праць на катедру історії партії та Жовтневої революції; Українського Інституту Марксизму; Критика й бібліографія.

Світ, ілюстрований журнал: виходить двічі в місяць, Рік вид. IV, ч. 13—18; Львів, серпень-вересень 1928. Зміст: М. Рудницький: Преса і література; М. Кікура: З поезій; М. Доронька: Визволення; К. Дубельський: Замок; К. С. Лев Толстой, П. Колчанов: Розписи вогні; З. Гупуляк: К. Бобисевич: Мої спомини; Е. Гельштадт: Задрісті; Популяризм — пер. І. Сталинський; З української опери; Н. Елькмар: Придвійний нехил — пер. В. Шурат; Подружжя баяр в Атені; Іван Жовнір; К. Ногополі; Поет голодні; Саломея Крушельницька; Анекдоти про Толстого; Читання мистецтва; Ф. Солугу: Не зачиняй дверей — пер. В. Шурат; І. Каминський: Марія Загірля; За оземом; Шпигальці для диких звітів; Нема землі на піяночі; В. Оксенко; Одні рік; І. Яблончик; Заповіт; У якому місті зорі блискавки; З думок різних народів; Зелений Кайк; З життя життя; В. Лебедєв; Дружина; Історія пошти, злихна й висота; П. Маргеріт; Ратуйте; Україна й українці в творчості Стоду; Р. Г. Ексер; Смерть Діагона — фелістон; Веселий диток; Ілюстрації.

Чар — Зілля, ілюстрований двотижневик, Рік вид. II, ч. 6. Тернопіль, в другій половині вересня.

Вікна, літературно-мистецтво-критична, Рік вид. I, ч. 7, за серпень 1928. Львів.

Вісти з Лугу, місячник, присвячений дитині і сімейним справам, просвіті і науці.

Сільський Світ, орган незаалежної господарської думки, двотижневик, і рік вид. VI, ч. 13, з дня 13. серпня 1928.

Проти хвилі, місячник, Рік вид. I, ч. 6, за вересень 1928. Львів. Зміст: — А. В. Смерені; С. К. Пятанія шуміє; С. М. Соціалістичний конгрес у Бруксфі; Політична тривога. Змітки. З преси.

Більшовик України, політико-економічний журнал ЦК КП(б)У, Рік вид. III, ч. 13—16 за серпень 1928. Зміст: — Передача: VI. Конгрес Конітерну про міжнародне становище; О. Нуріков: Підсумки хлібогосподарства 1927—28 р. та перспективи хлібогосподарства і хлібообороти УСРР в 1928—29 р. І. Преспірієв: Про добробуті дитини і партії та про боротьбу з ними; С. Власенко: Про селянські рудничні й фабрично-заводські ради Донбасу; С. Гупуляк: Робота української промисловості в 1927—28 р.; П. Заринайко: Сільсько-господарське машинобудівництво та колективізація селян; С. Минаєв: До основних підсумків господарного перебігу населення України; В. Каминський; К. Федотов: Боротьба з засухою й розселення; З нових праць на катедру історії партії та Жовтневої революції; Українського Інституту Марксизму; Критика й бібліографія.

Світ, ілюстрований журнал: виходить двічі в місяць, Рік вид. IV, ч. 13—18; Львів, серпень-вересень 1928. Зміст: М. Рудницький: Преса і література; М. Кікура: З поезій; М. Доронька: Визволення; К. Дубельський: Замок; К. С. Лев Толстой, П. Колчанов: Розписи вогні; З. Гупуляк: К. Бобисевич: Мої спомини; Е. Гельштадт: Задрісті; Популяризм — пер. І. Сталинський; З української опери; Н. Елькмар: Придвійний нехил — пер. В. Шурат; Подружжя баяр в Атені; Іван Жовнір; К. Ногополі; Поет голодні; Саломея Крушельницька; Анекдоти про Толстого; Читання мистецтва; Ф. Солугу: Не зачиняй дверей — пер. В. Шурат; І. Каминський: Марія Загірля; За оземом; Шпигальці для диких звітів; Нема землі на піяночі; В. Оксенко; Одні рік; І. Яблончик; Заповіт; У якому місті зорі блискавки; З думок різних народів; Зелений Кайк; З життя життя; В. Лебедєв; Дружина; Історія пошти, злихна й висота; П. Маргеріт; Ратуйте; Україна й українці в творчості Стоду; Р. Г. Ексер; Смерть Діагона — фелістон; Веселий диток; Ілюстрації.

ВЖЕ ПРОДАЄТЬСЯ

ВЕЛИКИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ КАЛЕНДАР „ПРОСВІТИ“

на 1929 рік.

Крім календаріюма, історичного календаря, провідника по Львові і краю та статті про життя українських установ в Канаді, — в календарі є багато цікавих новин, віршів, статей літературного, історичного змісту, про природознавство та сільськогосподарству. Є також стаття про Українське Парламентарне Представництво з портретами всіх сенаторів і послів.

Ціна 3 зол., з пересилкою 4 зол., а за післяплатою 4-50 зол.

Товариство „Просвіта“, Львів, Ринок ч. 10.

НОВІСТІ

Михайло Рудницький:

НОВІСТІ

НАГОДИ ПРИГОДИ

9 любовних історій: Бережани—Львів—Київ—Парижі — Книжка має 168 сторінок. Друкована на білому бездеревинному папері. — Оригінальна обортка в двох кольорах. — Ціна 5 зол.

Замовляти у видавничстві „ІЗМАРАГД“, Львів, вул. Словацького 14.

Відбитка з „Вірн і Науки“. Набуди можна в книгарні „Наука. Тон-а ім. Шевченка“ у Львові, ціна 50 сот.

Перо Франко „Захар Беркут“, історична драма на 4 дії. Перероблено із повісті „Захар Беркут“ Івана Франка. 82.

Mitteilungen des Ukrainischen Wissenschaftlichen Institutes in Berlin: Heft 2. August 1928. Inhalt: Tymosenko V.: Ukraine und Russland in ihren gegenseitigen wirtschaftlichen Beziehungen; Scerbakivskyj V.: Die vorgeschichtlich-archeologischen Forschungen in der Ukraine nach dem Weltkrieg; Dorosenko D.: Die Entwicklung der Geschichtsforschung in der Sowjetukraine in den letzten Jahren; V. Bidnow: Die „Ukrainische Historisch-Philologische Gesellschaft in Prag“ (1923—1928); D. Dorosenko: Das Ukrainische Wissenschaftliche Institut in Berlin (1926/27—1927/28); I. Mircuk: Ukrainische philosophische Bibliographie der letzten Jahre (1921—1926); Kleine Mitteilungen und Anzeigen.

Нот.

Заповіт і Присяга Народові, музичний супровід до слів Т. Шевченка й І. Франка для скрипки (мандоліни) в достр. фортеп'яно (гітари) на народних піснях мотилів. Склад Сави Безвісний.

ОПОВІСТКИ.

Виклади на курсі для абітурієнтів при Торговельній Школі Т-ва „Просвіта“ у Львові, вул. Корняків ч. 1, починаються з понеділка 8. жовтня 1928 року. 4. попол.

Гімназія „Рідної Школи“ У. П. Т. у Львові святкує в суботу і неділю для 6. і 7. жовтня 1928 р. ювілей свого 20-літнього існування. І. Поміняльне богослужіння з псалтиром, окремими гімнами, яписом до ювілейної „Золотої Книги“, складанням петолок і відкриттям пропам'ятної таблиці, академією, радісним святом гімназійної молоді, спільною фотографією, виставкою „Сму української ноти“ В. Пачоского і комерсом. — Візити: 1 зол., 20 сот. і 20 сот. Вступ на Академію за добровільними датами.

Позір Золочішчина! Фізія Т-ва „Просвіта“ в Золочеві, устроїла для 14. жовтня, в разі непогоди для 21. жовтня 1928 р. Велике Народне Свято з нагоди 20-літнього свого існування і посвячення угодного кам'яля під бурсу. Програма Свята: 1. В годні 10-18: Полезна Служба Божа коло церкви оо. Василіян на Шалазі. 2. Позір на площу української гімназії. 3. Дарування бурси і посвячення угодного кам'яля. 4. Святочна Академія зі вступним словом, приїтими, торжесними і оркестраційними продукціями і декламаціями. — Проганю українське Громадянство Золочівщини і сусідніх повітів а також усіх бутих пітиючих української бурси в Золочеві до участі в Святи. — Виділ.

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

ГОДИННИКИ тільки найкращих фабрик преціній продаж за годинку і на рати від десятих літ з найліпшої сторони всіляка фірма Івана Зельтенрайха, Львів, пл. Маріїська ч. 5. 3-118-7

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ й ГІРШ-ШПРУНГА, вул. Личацька ч. 34, приймають япис на новий 8-ти місячний торговельний курс. Окремий для абітурієнтів. Стенографія і писання на машинах. 637 2-3

СКЛЕПАР потрібний сейчас до провадження Кооперативу в Радомині. — Зголоситися: о. Т. Левинський, Радомині, п. Романьча. 672 2-2

Ф. О. Т. АНУШЕВИЧ, вул. Вітч. Пола ч. 1 (біля Зеленої). Тел 52—60. 679 1-3

БРИЛАНТИ, також іншу біжутерію купує по високій ціні Дюма Броскі-Розіа жєвєскі, Львів (Готель Жоржа) Академічна 2. 2481 13-2

ТОРГОВЛЯ Микою Копана в Бурштині пошукує хлопця на зупинку практику. Вік до 14 літ. — Неузгоджені згодошення оставуть без відповіді. 673 2-3

Ф. А. Б. Р. И. К. А. „Дріт“ Львів-Закарпатський Корона Яна III, ч. 3, поручає найдешевше сітки до курників, улажує піжамні озорі темісові корти, ліж, городів, разоу а бранами і фіртками. Телефон 16—18 і 13—27. 2184 22-7

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редукції не відповідає.

Спеціаліст нехит лєгіна, сирпа і жазуна

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Пересвітлення Рентгеном. 2-21

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Синистуєва ч. 17. II. п.

Скриплювання дитячих зубів, пльом-бування й винищення зубів без болю. Штучні зуби в лавуку і золоті пієли американської системи. Надієтін з проліції полагожується з найкоротшого часу. П. Т. Урядовим і студентам значна 670 знижка. Полєсати в сирхатах. 3-3

Молянда, знає школа крок і шиття худ. Ста-

тіна ч. 8/11 приймає на 3-місячний і річний курс шовелю. Удїне науки кроу по донах. На час трєвання науки можу дати удєржаннє. 628 2-7

НОВА ПРОЦЕДУРА КАРНА

дуже широко опрацьована широк. Личацький і Соболевський поєвилася з хлягарі

А. Мінчелеса, Львів,

671 вул. Коперника ч. 2. 7-3

Ціна 3 зол. брошур., 7 зол. опрам.

ПРОДАЖ НА ДОГІДНІ СПЛАТИ:

МАШИНИ ДО ШИТТЯ

ГРАМОФОНИ

РОВЕРИ

МОЛОЧНІ КРУЖЛІВКИ

І їх складові частини

ПРИБОРИ ДО КРАВЕЦТВА

и і РУЧНИХ РОБІТ и

ВЛАСНИЙ ВАРСТАТ НАПРАВ

Александр Малімон

2496 Львів, вул. Валова 11 а. 13-7

ПЕРЛЬМУТТЕРА УЛЬТРАМАРИНА

є безладно найкращою і найкращішою фарбою до білиз, малюна і малюєських пілєй. Відіаचना на виставах в Брюсселі, Медіолані і Парижі допівини медалями. 1302 Сирізь до набуття. 35-7

КОМПЛЕТ перша 30Л. 28.

6 лєвох, 6 вєліх, 6 мєліх і 6 малєхх допєч з хєліснєх сирбєх. Іїга сирпа 25 зол. у Б. ГРИНВЕРГА, Синистуєва ч. Тел. 30-22.

Ширіть наш часопис!